

Ο άρχοντας έρχεται!
 "Έτσι έλεγαν οι δόξαρχοι του Άγώνος, όταν έβλεπαν από μακριά να φτάνει ο Παγκαγιώτης Κρεββάτας, ο Σπαρτιατής, και σκίρωνταν με σεβασμό να τον υποδεχτούν. Και την άξιζε, άληθεια, την τιμή αυτή ο Κρεββάτας, γιατί στα μαύρα ένα χρόνο της σκλαβιάς, κανείς από τους συμπατριώτες του δεν συνέτελεσε στη διατήρησι του άρχαίου Σπαρτιατικού πνεύματος, όσο αυτός.

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

'Ο Παναγιώτης Κρεββάτας και τὰ στρατηγήματά του. Πώς ξεγέλασε τὸν Τούρκου γιατρός. Ἡ φυγή του ἀπὸ τὸ Μίστρα. Τὰ πολεμικὰ του κατορθώματα. Οἱ Τούρκοι ποὺ πήγαν γιὰ σταφύλια καὶ τοὺς ἔτρωγε τὸ φεῖδι. Κρεββάτας καὶ Γιατρός. Ὁ φονιάς Μαντραπήλιος καὶ τὰ επακέλουθα. Μία δραματικὴ σκηνὴ μεταξὺ τῶν δύο στρατηγῶν. Ἐρίππος στὸν Εὐρώτα. Ἡ δολοφονία τοῦ Παναγ. Κρεββάτα, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἦταν άρχοντας πραγματικός: "Όταν, στὰ 1818, ένας Καλαματιανός έμπορος τὸν κατήχησε στὰ μυστήρια τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, ὁ Κρεββάτας, ὕστερα ἀπὸ τὸν θεο, ἔβγαλε τὸ πουγγὶ του, τὸ άνοιξε, καὶ ἄφησε νὰ πέσει στὸ τραπέζι μὴ βροχή ἀπὸ χρυσά νομίσματα:
 — Πάρε! "Όλο μου τὸ μετρητὸ γιὰ τὸ σκοπὸ μας... Στὴν άνάγκη, θὰ θυσιάσω καὶ τὴ ζωή μου, εἰπε.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέρα κινή δόθηκε δλοφύχως στὴν Ἴδέα. Ὡστόσο, εἶχε ζωηρὴ ἐπιθυμία νὰ μάθῃ ποῖα ἦταν ἡ μυστηριώδης άγνωστὴ Ἄρχη τῶν Φιλικῶν. Γι' αὐτὸ, θέλοντας νὰ προμηθευτὴ καὶ πολεμοφόδια, γὰ νάναί έτοιμος γιὰ τὴ μεγάλη στιγμή, ἀποφάσισε νὰ πῆθι στὴ Νεάπολι τῆς Ἰταλίας, ἔπου εἶχε στενὸ φίλο τὸ Μπενέζην, ἐπίσημο Φιλικό. Ἀπὸ αὐτὸν θὰ μάθαινε τὰ πάντα. Γιὰ νὰ φύγῃ ὁμοίως, ἔπρεπε νὰ πάρῃ τὴν άδειά τοῦ Τούρκου Πασά, καὶ ἐπειδὴ ὁ κείνος τὸν ὑποψίασθηκε, ὁ Κρεββάτας κατέφυγε στὸ ἐξῆς στρατήγημα:

Καμώθηκε ὅτι εἶνε βαρεῖά άρρωστος, ἔκάλεσε ἕναν κοινὸ καὶ τοῦ πήρε αἷμα, καὶ τὴν ἄλλη μέρα άγράφως ἀπὸ τὸ φαρμακεῖο γιατρού, τὰ ὅποια δέβαια δὲν ἔπρεπε... Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ τὶς ἀκόλουθες μέρες. "Άγούρας πάντα κι' ἀπὸ ἕνα μαλακτικὸ ἢ μαντζούνη, χωρὶς νὰ τὸ μεταχειρίζεται, κι' ἄφησε νὰ διαδίδεται ὅτι τάχα εἶνε φθισικός, καὶ μάλιστα ὅτι κάνει αἰμοπτώσεις!

"Υστερὸ ἀπὸ λίγες μέρες, ἔβαλε στὸ φάρμαγγά του, μὲ κάθε προφύλαξη, μὴ μικρὴ δόσella, τὴν ὅποια — μολὴς τὴν ἔδωκε—τὴν ἔβγαλε άμέσως. "Όταν λοιπὸν τὸν ἐπισκέπτοντο Τούρκοι, ὁ Κρεββάτας ἔφτυνε μπροστὰ τους, γιὰ νὰ βλέπουν τὸ αἱματωμένο σάλιο του καὶ νὰ διαδίδουν ὅτι εἶνε... φθισικός! Μὲ τὸ μέσο αὐτὸ κατόρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς μπουνταλάδες ἔκκεινους ὅτι πᾶσαι καὶ δι, ἐκτός τῆς Ἰταλίας, ὅπου ὑπάρχον ἰδιόμοιο γιατρού, ποθενά ἄλλοῦ δὲν θὰ μπορούσε νὰ βοηθῇ γιατροιά. Καὶ ὁ Πασά, τὸν δὲν ἄφησε νὰ φύγῃ, δέβαιος ὅτι... δὲν ἔχει πολλή ζωή.

ΣΤΙΧΟΙ ΘΥΜΗΣΙ

Τοῦ κάκου μᾶς χρῆζουσε
 ράγες, θούνα καὶ κάμποι,
 τὸ πρόσωπό σου λάμπει
 στὸ νοῦ μου, στὴν καρδιά.
 Τῆς λύτης μαῦρο σύννεφο
 δὲν ἔμπορει νὰ φτάσῃ
 τὸ φῶς του νὰ σκεπάσῃ
 μὴν ὄρα μοναχά.
 Καὶ πρὶν σωθοῦν ἡ μέρες
 (μου
 στοῦ χάρου τὸν άγῶνα,
 τὴ θεία, γλυκεῖα αὖ εἰκόνα
 θὰ ἔλεπῃ ὁ λογισμός.
 Ἄνισος ἔχει δνειράτα
 ὁ ὕπνος τοῦ θανάτου,
 στὸν Ἄδη κι' ἐκεὶ κάτω
 θὰ μ' ἀπομνηνέ ὄμπερος.
 ΓΕΡ. ΜΑΡΚΟΡΑΖ

Μετὰ ἕνα χρόνὸ ὁ Κρεββάτας, ἔγινε ἀπὸ τὴν Ἰταλία, χωρὶς νὰ φωτισθῇ γιὰ τὴν άόρατη Ἄρχη τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, ἔφερε ὅμως κι' ἔβγαλε κοινὰ στὴ Μάνη άρκετὰ τουφέκια καὶ πολεμοφόδια. Συγχρόνως ἔπροσφαισθέντι ὅτι εἶνε άρρωστος, χωρὶς ἔλλαδα θεραπείας.
 Στὸ μεταξὺ, στ' αὐτὰ τῶν Τούρκων εἶχαν μπει ψύλλοι. Καταλάβαιναν ὅτι οἱ φαγιάδες κατὶ σπουδαῖο τοῦς μαγειρεύουν, καὶ συνέλαβαν ὅλους τοὺς δεσποτᾶδες καὶ πολλοὺς πορχοίτους, τοὺς ὁποίους ἔρριξαν στὰ μπουντρούμια τῆς Τριπολιτσᾶς, ἔπου πολλοὶ πέθαναν.
 Ἐσπασε τέλος ἡ Ἐπανάσταση. Ὁ Πετρόμπεης κατέλαβε τὰς Καλάμας, ἔπου συγκεντρώνονταν ἀπ' ἔλο τὸ Μωρητᾶ ἑπαναστάτες. Ὁ Κρεββάτας δὲ μπορούσε νὰ ἠσυχάσῃ. Καταλάβαινε ὅτι ἡ θέσις του δὲν ἦταν καὶ στὸ Μίστρα, στὸ σπῆτι του, ἀλλὰ στὴν ἔδρα τοῦ Ἄγῶνος, στὴν Καλαμάτα. Πῶς νὰ φύγῃ ὅμως ἀπὸ τὸ Μίστρα, ποῦ θὰ τὸν ἔπιανε ὁ Διοικητῆς τῆς περιοχῆς, ὁ αἰμοδόρος Μπαχῆς; Κατέ-

φυγε λοιπὸν σὲ ἄλλο τέγνασμα: "Ἐστειλε λοιπὸν τὴ γυναῖκα του στὴν ἔκκλησία, νὰ παρακολουθῆσῃ τὸν ἔσπερην, σκοπεύοντας νὰ περᾶσῃ νὰ τὴν πάρῃ μαζὶ του, τὴ νύχτα, καὶ νὰ φύγουν γιὰ τὴν Καλαμάτα. "Υστερα ὅμως ἀπὸ τρεῖς ὄρες, ὁ Τούρκος άστυνόμος, λιγότερο μπουνταλάς ἀπὸ τοὺς ἄλλους, κατὶ ὑποψίασθηκε, καὶ πῆγε στὸ σπίτι τοῦ Κρεββάτα νὰ ἰδῇ ἂν καὶ αὐτὸς ἐτοιμάζονταν νὰ τὸ σκάσῃ, ὅπως τόσο ἄλλοι τὸχᾶν κάνει προητέρω.

Ὁ Κρεββάτας, λέγοντας πάντα ὅτι εἶνε άρρωστος, καὶ θέλοντας νὰ θεσώδισῃ τὸν άστυνόμο ὅτι καμιά ἐπιμασία γιὰ φεῖνά του δὲν γίνεται, τὸν ἔπιασε στὴν κρεβατοκάμαρα τῆς γυναίκας του. Ἐκεῖ ὁμοίως εἶχε βάλε ἀπὸ νοῦς νὰ κοιμηθῇ μὴ γρημῇ ὑπηρετρία του, ἢ ὅποια κείνη τὴν ὄρα ἐρουχάλιζε μακαρίως. Τὸ δωμάτιο ἦταν μυσσοκτεῖνο:

—Νά, ἡ γυναῖκα μου, άρρωστη κι' αὐτὴ, ἠσυχάσῃ. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ φύγομε, άρρωστοι καὶ ὁ δυνὸ, ἔφένθη μου; τοῦ εἶπε.

Ὁ άστυνόμος τὸχᾶψε, τὴ στιγμή ὅμως ποῦ ἔφραγε, εἶδε ὅτι ὁ Κρεββάτας φορούσε ὑποδήματα ὀδοπορίας, τασοχιᾶ, καὶ ὅτι τὰ σινηθιμένα του πατσιᾶτα. Ὑποψίασθηκε λοιπὸν, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτε.

Ὁ Κρεββάτας, περασμένα μεσάνυχτα, πῆγε στὴν ἔκκλησία, πῆγε τὴ γυναῖκα του, καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ τρεῖς πιστοὺς τὸν ἀνήθοῦτος, ἔφυγε μαζὶ τους καβάλλα κα' ἰσχυρὸ ἄλογα. Σὲ κάμποση ὄρα, ὁ άστυνόμος ἀντελήφθη τὴ φυγὴ τους, τοὺς κινήγησε μὲ τοὺς ἔφιπτους τζοχανταροῦσῃ του, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τοὺς προφτάσῃ.

Ὁ Κρεββάτας, στὴν Καλαμάτα, κατήχησε ὅμμα γενναῖον Σπαρτιατῶν καὶ ἔξεστράτεψε ἐναντίον τοῦ Μιστρά. Στὸ μεταξὺ ὅμως οἱ Τούρκοι εἶχαν φύγει καὶ ὁ Κρεββάτας ἔκανε τοὺς τῶρους του, 30 τὸ ὄλον, γιὰ νὰ μὴ ποροῦν νὰ γυρίσουν καὶ ταμπουρωθοῦν σ' αὐτοῦ.

Ἀργότερα, ὁ Παναγ. Κρεββάτας ἔλαβε μέρος στὴ Γερουσία τὸν Καλεστῶν καὶ στὸ Βουλευτικὸ. Ὁ Πουκεθὶλ μᾶς τὸν ζωγραφίζει ὀραία, μὲ τὴ Σπαρτιατικὴ κατὸτα του, ἠέμο καὶ περῆρανο, νὰ μαλῶνν πικρὰ τοὺς φιλονεικούς άρχηγούς, ποῦ πᾶνονταν γιὰ ψύλλον πῆδημα καὶ χαλάρων τὸν Ἄγῶνα...

Στὸν καρὸ τῆς εἰσοβολῆς τοῦ Δράμαλη, διηγείται πάλι ὁ Πουκεθὶλ, ὁ Παναγιώτης Κρεββάτας, ἐδρισκόμενος στὸ Ἄργος, μὲ 1200 κληρικάρια του, ἔκανε τὸ ἐξῆς κατόρθωμα: Ἐκρυψε τοὺς στρατιῶτες του μέσα στ' ἀμπέλια τῆς ἀριστερῆς ὀχθῆς τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου, καὶ ὅμα οἱ Τούρκοι ἔπελῆσαν γιὰ νὰ κόψουν σταφύλια, ὁ Σπαρτιατῆς τοὺς ἐσκότωναν μ' ἐπιδεδξιότητα, χωρὶς νὰ φαίνονται. "Ἐπειτα, ὅταν ὁ Δράμαλης ἐπροχώρησε πρὸς τὴν πόλι τοῦ Ἄργους, ὁ Κρεββάτας μὲ τοὺς φιλέλληνας τοῦ Ζαυριανῆν καὶ τοῦ Λαλαβᾶς, ταμπουρωμένοι σὲ ἔξοχικὰ σπῆτια καὶ λινοῦς ἔθερίζαν τοὺς Τούρκους μὲ τὰ πυρά τους. Τέλος δὲ ἔκαναν ἕνα γιουροῖσι καὶ τοὺς πήραν πέντε πεδὶνὰ κἀνῶνα.

"Όταν ὁ τόπος ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸ Δράμαλη καὶ ὁ Κρεββάτας ἠσυχᾶσε λίγο ἀπ' τοὺς κόπους τοῦ άγῶνος, ἔμαθε ἄξαρνα ὅτι τὴν ἰδιότητη του πατριδα, τὸ Μίστρα, ἔξασπασαν ταραχές, ποῦ κόντεναν νὰ φερνῶσσον σὲ ἀληθινὸ ἐμφύλιο πόλεμο. Κάποιος ἀπὸ τὸ Μίστρα, ὀνόματι Μαντραπήλιος, εἶχε σκοτώσει ἕνα παλληκῆρι τοῦ Γιατροῦ. "Όταν ὁ φονιάς ἔγινε ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ Δράμαλη ἔκστρατιά στὴν πατριδα του, ὁ στρατιῶτῆς τοῦ Γιατροῦ, ὄχι μόνον αὐτὸν ἐσκότω-

σαν, αλλά και πολλούς άλλους συγγενείς του και εκούρσεναν τὰ σπία τους, στὰ ὅποια τέλος ἔβαλαν φριδιά!

Ὁ στρατηγὸς Γιατράκος, μένοντας τότε στὸ Μιστρά, δὲν ἐνήργησε μὲ ὅση θὰ ἐχειρίετο δραστηριότητα, γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς φόνους. Ὁ συγγενεὶς τοῦ Μανταραλίου—ἄσοι σὸθηκαν ἀπὸ τὴ σφαγή, σκόπεσαν στὰ χωριὰ τῆς Μάνης, καὶ διηγοῦμενοι τὰ συμβάντα κινούσαν τὴ γενεὴ ἀνατόκιοι ἐναντίον τοῦ Γιατράκου καὶ τὸν στρατιωτῶν του. Σώματα ὁργανώσαντ' ἀπὸ τὸν στρατὸν τῶν ἐκστρατεύσαντων ἐναντίον τούτων, καὶ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος θὰ ἔσποισε ἀγίους γύρω ἀπὸ τὰ ἔνδοξα ὑψιζαντινὰ ἔρειπια τοῦ Μιστρά.

Μόλις τὰ ἔμαθε αὐτὰ ὁ Κρεββατᾶς, καβάλλησε τ' ἄλογό του καὶ πῆγε στὸ Μιστρά νὰ προλάβῃ τὴν αἰματοχυσίαν. Τὴν ὥρην ποὺ μπῆκε σπία του καὶ ἄλλας ρούζα (γιατὶ στὸ δρόμο τὸν εἶχε πιόσει βορῆ), τὸν ἐπεσκέφη ὁ Γιατράκος νὰ τὸν κλωσωρίσῃ. Ὁ διάλογος ἔγινε ὡς ἑξῆς :

— Ἀρχοντα, καλῶς ὤρισε! εἶπε ὁ Γιατράκος.
— Καλύτερα νὰ μὴ σ' εἰδοῦκα ζωντανό! ἀπάντησε ὁ Κρεββατᾶς. Τί κατάσταση ἐν' αὐτῇ; Τί κατείνωσε τῆς ἐπαρχίας μας εἰς' ἐσὺ, νὰ μὴν μποῆς νὰ προλάβῃς τέτοια κακουχήματα; Ἐσχάτωσε ὁ Μανταραλίας; Ἔχουμε νόμιον καὶ Κυβέρνησι καὶ μποροῦσαμε νὰ τὸν τιμωροῦμε.

Καὶ λέγοντας αὐτὰ, ντύθηκε καὶ κἀνήσε, χωρίς νὰ προσκαλέσῃ καὶ τὸ Γιατράκο νὰ κἀνήσῃ...

Ὁ Γιατράκος ἔφυγε χωρίς νὰ πῆ λέξι...

Ὁ Κρεββατᾶς, ἀφοῦ συνετέλεσε ὅσο μποροῦσε νὰ καταστραφῆναι τὰ πάθη, καὶ ἀφοῦ ἐκάνοισε μερικὲς ἀτομικὰς ἐπιθέσεις του, παρέλαβε τρεῖς ἀνθρώπους του καὶ ἀνεχώρησε, γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἔδρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ν' ἀναφέρῃ τὸ ἀποτελεῖσμα τῶν ἐνεργειῶν του.

Κατὰ τὴν χαριανὴν ἔφτασε στὸν Εὐρώτα. Λόγῳ τῆς ἐποχῆς, τὸ ποτάμι εἶχε ἑχειλίσει. Ὁ Κρεββατᾶς διέταξε τοὺς συνοδεύοντάς αὐτὸν πεζοὺς σπυροφόρους του νὰ πῶνε πὸ πέτρα, ἀπου ἦταν ἕνα γεφύρι, καὶ νὰ περάσῃν ἀπὸ κεῖ. Τὴ στιγμή ὅμως ποὺ αὐτὸς, ἔφιππος, ἐτοιμάζονταν νὰ περάσῃ τὸν ποταμό, ἀκούστηκε ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ὄχθην μιὰ ὁμοθρονία, καὶ ὁ Παγαγιώτης Κρεββατᾶς ἔβρε νεκρὸς, τραυμένιος ἀπὸ πολλὰς σφαίρας.

Ὁ Ἄγγλος ἱστοριογράφος Γόρδων γράφει σχετικῶς :

—Οἱ Ἕλληνες ἐκαυχῶντο διὰ λίγα μόνον πολιτικὰ ἐγκλήματα ἠλέρωσαν τὸν ἀγῶνα τους. Τοῦτο τὸ ὄφειλλον περισσότερον στὴν ἔλλειψιν δημοσιότητος. Γιὰτὶ ἐμῆς μισοῦμε τώρα ν' ἀποκαλύψωμε ἀκριτὰ τέτοια ἐγκλήματα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος διηγοῦμεθα ἕνα μόνον περιστατικόν, ποὺ συνέβη κατὰ τὸ χινοῦρω τοῦ ἔτους 1822 : τὴ δολοφονία τοῦ Κρεββατᾶ, ὁ ὁποῖος ἐφρονεῖτο ἐνὸς ἐπιστρέφει στὴν Τριπολιτσά. Τὸ περιστατικὸν αὐτὸ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση, καὶ ὅλοι ἔλεγαν διὰ τὴ δολοφονία ὄφειλεται στὸ μῖσος καὶ στὴν ἀντιζηλία τῆς οἰκογενείας τοῦ Γιατράκου».

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

Η ΑΔΕΛΙΝΑ ΠΑΤΤΙ ΚΑΙ Η ΧΩΡΙΚΗ

Ἡ διάσημη ἀοιδὸς τοῦ περασμένου αἰῶνος Ἄδελινα Πάττι εἶχε ἀγοράσει ἕνα λαμπρὸ ἔξοχικὸ κτήμα στὴν Οὐαλλία καὶ ἐκεῖ περνοῦσε τὸν περισσότερον καιρὸ τῆς.

Μιά μῆρα, καθὼς ἔκανε ἕνα νερμακρινὸ περιπάτου στὰ περὶχωρα τοῦ κτήματός της, στήθηκε μπρῶς σὲ μιὰ καλλιὰ καὶ ζήτησε ἀπὸ μιὰ γοργὴ χωρική ποὺ κατοικοῦσε σ' αὐτὴ ἕνα ποτήρι γάλα.

Ἡ χωρική τῆς τὸ ἔδωσε πρόθυμα καὶ κατόπιν ἔπιανε κουνέβτα μὲ τὴν ἐπικεκεντρία τῆς. Ἀπὸ λόγο σὲ λόγο ἄρχισε νὰ τῆς μιλάει καὶ γιὰ τὴ γενειοσιὰ τῆς, τὴν κυρία Πάττι, καὶ νὰ διηγῆται γι' αὐτὴ διάφορα φανταστικὰ ἀνέκδοτα.

—Μὰ ἐγὼ εἰμαι ἡ κυρία Πάττι, τὴ διέκρινε ἡ ἀοιδὸς.

Ἡ χωρική τότε ἐνθουσιάστηκε καὶ τῆς εἶπε μὲ ἀφέλεια :

—Δὲν θὰ μὴς κάνης τώρα τὴ χάρι νὰ μὴς πῆς κανένα τραγοῦδι :

—Καλὰ, δὲ σου γίνη τὸ χατήρι, τῆς ἀπάντησε ἡ Πάττι. Κλείσε δῆμος τὴν πόρτα...

Ἡ χωρική ἔκλεισε τὴν πόρτα τῆς καλλιᾶς τῆς καὶ ἡ ἀοιδὸς τῆς τραγοῦδισε τότε μιὰ ἀπὸ τῆς μεγάλαις ἐπιτυχίας τῆς.

Ἔτσι ἡ Ἄδελινα πλήρωσε τὸ γάλα ποὺ ἤθελε μὲ 2.500 φράγκα, μὲ ὅσα δηλαδὴ ἔπαιρνε γιὰ κάθε τραγοῦδι δταν τραγουδοῦσε στὶς συναλλίαις.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Οἱ Ἀραβες ἀγαποῦν πρῶτα-πρῶτὰ τὸ ἄλογό τους, ἔπειτα τὸ ἄπλο τους, κατόπιν τὸν πρωτότοκο γιὸ τους καὶ τελευταῖα τὴν γυναῖκα τους.

—Στὴν Κορέα οἱ ἀγαμοὶ ἄνδρες, καὶ ἂν ἀκόμα ἔχουν γεράσει, θεωροῦνται δούλο καὶ ἔχουν θέσι ὑπισταμένω ἀπέναντι τῶν ἐγγύμων, ὅποιασδήποτε ἡλικίας καὶ ἂν εἶνε αὐτοί.

—Κατὰ τὸν 150 αἰῶνα, στὸ ὄνοματὸ Πανεπιστήμιου τῆς Σαλαμάγκας, πολλὲς καθηγητικὲς ἔδρες ἦσαν κατελημμένες ἀπὸ σοφῆς γυναῖκες.

—Κάποιος ξένος γιατρὸς βεβαιώνει διὰ τὴν διαφθεσίαν ὄφειλεται κατὰ μεγάλο μέρος στὴν κακὴ λειτουργία τῶν ὕδρωσαν καὶ τῶν ὀρεχτῶν, ὁπότεν μολύνεται τὸ ἔδαφος καὶ ἀπὸ κεῖ ἡ ἀτιμωρία.

—Ἀπὸ μιὰ ἱατρικὴ ἔξέταση ποιῆνε στὰ σχολεῖα, στὴν Εὐρώπῃ, ἀποδείχτηκε διὰ οἱ μαθητὰ πάσχον ἀπὸ μυωπία καὶ ἀνομιαν 24 τοῖς ἑκατὸ στὴ Γαλλία, 35 τοῖς ἑκατὸ στὴ Γερμανία καὶ 20 τοῖς ἑκατὸ στὴν Ἀγγλία.

—Διηγῶνται διὰ πολλοὶ ναυτικοὶ ποὺ κοιμήθηκαν στὶς τροπικὲς ζῶρες τῆς νύχτας, κατὰ ἄν τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, πᾶνω στὰ καταστρώματα τῶν πλοίων, ζήτησαν τὸ πρῶτὸ τυφλωθῆναι.

—Τὸ νερὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν θαλασσῶν ποὺ βρῖσκονται ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν Ἴσημερινόν, θερμανόμενον ὑπὸ τὸν ἥλιον, φθάνει περίπου σὲ θερμοκρασίαν 30 βαθμῶν.

—Τὸ νῆτρο παράγεται ἀπὸ τὴν στερεοποίηση τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀζώτου.

—Ἡ πρῆξις ἀνεκαλύφθη στὶς ἀρχὲς τοῦ 16ου αἰῶνος ἀπὸ τὸ Γερμανὸν νομικὸν Μπερτόλδο Σβάιτς.

—Ἡ βαμβάκοπρῆξις ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ 1846 καὶ κατισκευάζεται δι' ἐμβαττίσεως τοῦ βάμβακος ἐντὸς μίγματος νιτροκὸς καὶ θεϊκοῦ ὀξέος.

—Ἡ γλυκερὴν παράγεται ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ σάπουνος μὲ λιπαρὰ ὄξιας.

—Ἐπὶ τὴν ἔπιδρασι τοῦ νιτροκὸς ὀξέος, ἡ γλυκερὴν μεταβάλλεται σὲ νιτρογλυκερὴν, ποὺ εἶνε μιὰ ἀπὸ τῆς τρομερώτερας ἐκρηκτικῆς ὕλης.

—Ὁ πρῶτος ποὺ ἐχρησιμοποίησε τὴν νιτρογλυκερὴν ὡς ἐκρηκτικὴ ὕλη στὰ μεταλλεῖα καὶ στὰ λατομεῖα, κατὰ τὸ 1864, ἦταν ὁ Σουηδὸς μηχανικὸς Νόμπελ, ὁ ἰδρυτὴς τοῦ παγκοσμίου βραβείου.

—Ἡ περιφημότερος ἀγγελίδες σὲ παραγωγή γάλακτος, εἶνε τὸ Ζερσὲν τῶν Ἦνωμ. Πολιτεῶν.

—Κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς ἀποδίδει 45 λίτρος γάλακτος ἡμερησίως.

—Ἐνας διάσημος χειρουργὸς τοῦ Σικάγου, ὀνόματι Φάλενκς, ἐπένοησε τελευταῖα μιὰ φροτογραφικὴ συσκευή μὲ τὴν ὁποία θὰ μποῆ—ὡς ἰσχυρίζεται—νὰ φροτογραφεῖ τὸ εσωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπινου στομάχου!

—Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ταχεῖαν καὶ ἄνευ κινδύνου ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν μὲ τὴν Εὐρώπῃ, ἀπεφάσισε νὰ ἰδρύσῃ ἐνδιαμέσους σταθμοὺς ἐντὸς τοῦ Ὀκεανοῦ.

—Ὁ σταθμὸς αὐτοῖς θὰ ἰδρυθῆναι ἐπὶ τεχνητῶν νησιῶν.

—Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιον τοῦ διασημοῦ Ἀμερικανοῦ μηχανικοῦ Ἀρμαστονγκ, ἡ τεχνητὴ νησίς θὰ εἶνε ἕνα εἶδος πλωτῆς ἔξεδρας ἕψους 22 μέτρων, μήκους 360 μ. καὶ πλάτους 120 μ.

—Κατὰ τῆς ἔξεδρας αὐτῆς θὰ εἶνε ἐγκαταστημένα ἐργαστήρια, ἕνα ξενοδοχεῖο, σταθμὸς ἀνιμάτου τηλεγράφου, μετεωρολογικὸς σταθμὸς καὶ παρατηρητήρια.

—Κάθε μιὰ ἀπὸ τῆς τεχνητῆς αὐτῆς νησίδας θὰ ἔχη βάρος 15.000 τόνων περίπου καὶ θὰ συγκρατῆται γιὰ σειράς ἀγρωχῶν βάρους 2.500 κιλῶν. Ἡ ἀλώσιδα ἐκάστης ἀγῶρας θὰ ἔχη μήκος 8.000 μέτρων.

—Τὸ ἀρχαιότερον δένδρον τοῦ κόσμου βρῖσκεται στὸ Ἰκόντ—Ντῆ—Λῶς—Βίνος καὶ ἔχει ἡλικίαν 3.000 ἐτῶν.

—Τὰ σπανιότερα εἶδη φυτῶν καὶ κτήνων βρῖσκονται στὸ Ἰστανικὸν Κῆρον τῆς Μπουτινέζορκας—στὴ Γαβὰ.

—Στὸ Ἑπνερὰ τῆς Γαλλίας βρῖσκεται τὸ παλαιότερον ἐργοστάσιον κατασκευῆς σαμπάνιας.

—Ἰδρύθηκε τὸ 1776 ἀπὸ τὸν διάσημον χημικὸ-ὀινολόγον Μερσιέρ.

—Πρὸ ἐκκοσμάσεως στὰ ἐργοστάσιον αὐτὸ ἐργάζοντο 5.500 ἐργάτες, ἐνὸς σήμερα δὲν ἀπασχολοῦνται σ' αὐτὸ παρά μονάχα 1.250.

—Κάθε ἐργάτης τοῦ ἐν λόγω ἐργοστασίου γερμίζει σὲ μιὰ ἡμέρα—μὲ τὴν δοξίαν πάντως τῶν σχετικῶν μηχανῶν— 80.000 μουικάλαις σαμπάνιας.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ὁ Ἰωσήφ Γαριβάλδης (Παλαιὰ Εὐλογεῖα)

